(27)16:If a man shall sanctify to the LORD of the field of his possession, then the value shall be according to the sowing of it: the sowing of a homer of barley at fifty shekels of silver.

17:If he sanctify his field from the year of jubilee, according to this value it shall stand.

18:But if he sanctify his field after the jubilee, then the priest shall reckon to him the money according to the years that remain to the year of jubilee, and there shall be deducted from the value.

19:If he who sanctified the field will indeed redeem it, then he shall add the fifth part of the value money to it, and it shall become his.

20:If he will not redeem the field, or if he has sold the field to another man, it shall not be redeemed any more:

21:but the field, when it goes out in the jubilee, shall be holy to the LORD, as a field devoted; the possession of it shall be the priest's.
22:If a field which he has bought, which is not of the field of

22:If a field which he has bought, which is not of the field o his possession, he sanctifies to the LORD;

23:then the priest shall reckon to him the amount of the value to the year of jubilee: and he shall give the value in that day, as a holy thing to the LORD.

24:In the year of jubilee the field shall return to him of whom it was bought, to him to whom the possession of the land belongs.

25:All your estimations shall be according to the shekel of the sanctuary: twenty gerahs shall be the shekel.

26:Only the firstborn among animals, which is made a firstborn to the LORD, no man shall sanctify it; whether it be ox or sheep, it is the LORD's.

27:If it be of an unclean animal, then he shall ransom it according to the value, and shall add the fifth part of it thereto: or if it isn't redeemed, then it shall be sold according to the value.

28:Notwithstanding, no devoted thing, that a man shall devote to the LORD of all that he has, whether of man or animal, or of the field of his possession, shall be sold or redeemed: every devoted thing is most holy to the LORD.

29:No consecration that is devoted of a person shall be redeemed, [when] he shall surely be put to death.

משבה אַחַזַּתוֹ יַקְדִּישׁ את־הכסף שנת היב הנותות עד הַמַּקַדָּ לוֹ: נְאָם־ לא יגאל וַקַם אחר כשׁדה בצאתוֹ ביואם, אַחַזַּתוי אחזתו ליהוה: קד ההוא מאתו לַנָּהוּ ־בַכור <u>ገ</u>ሄ:26 אתו הטמאה בַּבָהַמָה הוא: חַמשתוֹ לא ואם יַחַרָם אחזתו ובהמה הרא

30:All the tithe of the land, of the seed of the land, [or] of the fruit of the tree, is the LORD's: it is holy to the LORD.

31:If a man will redeem anything of his tithe, he shall add the fifth part of it thereto.

32:All the tithe of the herd or the flock, whatever passes under the rod, the tenth one shall be holy to the LORD.

33:He shall not differentiate between good or bad, neither shall he change it: and if he change it at all, then both it and that for which it is changed shall be holy; it shall not be redeemed.

34:These are the commandments, which the LORD commanded Moshe for the children of Yisrael at Mount Sinai.

אֲשֶׁר יִחְרֶם מִזְ־הָאָדָם לֹא יִפָּדָה מֻוֹת יוּמְת: נּיִּוְכָל־מֵעְשֵׂר הָאָרֶץ מִזְּרֵע הָאָרֶץ מִפְּרִי הָעֵץ לַיהֹוָה הְוּא קֹדְשׁ לִיהוָה: וּנִּוְאִם־גָּאִל יִגְאֵל אָישׁ מִפְּעַשְּׂרְוֹ חֲמִשִׁר יְמָעִירִוֹ וְצֵּאוֹ כִּל אֲשֶׁר־יִעֲבִר יֹמְעְשַׂר בָּקָר וָצֹאוֹ כִּל אֲשֶׁר־יִעֲבִר יֹמְרִי יִהְיִה־קּדֶשׁ לִיהוְה: נּיּלָא יִבִקְר יִהְיה־קּדָשׁ לִיהוְה: נּיּלָא יִבִּקְר בִּעְשִׂר יִמִירֶנּוּ וְהָיִה־הְּוּא בִּיוֹר יִהְיִהר־קּדָשׁ לִא יִבָּאָל: וּמִּלְהוֹ יְמִירֶנּוּ וְהְיִה־הְּוֹא יִנִיתְרֵנוּ וְאָשֵׁר יִמְיִרְנּוּ וְהְיִה־קּדָשׁ לֹא יִנְּאֵל: וּנְאֵלה הַמִּצְוֹת אֲשֶׁר צִּוֹה יִהוֶה אֶת־מִשֶּׁה אֶל־בְּבָי יִשְּׂרָאֵל בְּהַר סִינְי:

[Leviticus]

(27)16:If a man shall sanctify to the LORD of the field of his possession, then the value shall be according to the sowing of it: the sowing of a homer of barley at fifty shekels of silver.

17:If he sanctify his field from the year of jubilee, according to this value it shall stand.

18:But if he sanctify his field after the jubilee, then the priest shall reckon to him the money according to the years that remain to the year of jubilee, and there shall be deducted from the value.

19:If he who sanctified the field will indeed redeem it, then he shall add the fifth part of the value money to it, and it shall become his.

20:If he will not redeem the field, or if he has sold the field to another man, it shall not be redeemed any more:

21:but the field, when it goes out in the jubilee, shall be holy to the LORD, as a field devoted; the possession of it shall be the priest's.
22:If a field which he has bought, which is not of the field of

22:If a field which he has bought, which is not of the field of his possession, he sanctifies to the LORD;

23:then the priest shall reckon to him the amount of the value to the year of jubilee: and he shall give the value in that day, as a holy thing to the LORD.

24:In the year of jubilee the field shall return to him of whom it was bought, to him to whom the possession of the land belongs.

25:All your estimations shall be according to the shekel of the sanctuary: twenty gerahs shall be the shekel.

26:Only the firstborn among animals, which is made a firstborn to the LORD, no man shall sanctify it; whether it be ox or sheep, it is the LORD's.

27:If it be of an unclean animal, then he shall ransom it according to the value, and shall add the fifth part of it thereto: or if it isn't redeemed, then it shall be sold according to the value.

28:Notwithstanding, no devoted thing, that a man shall devote to the LORD of all that he has, whether of man or animal, or of the field of his possession, shall be sold or redeemed: every devoted thing is most holy to the LORD.

29:No consecration that is devoted of a person shall be redeemed, [when] he shall surely be put to death.

משׁבה אַחַזַּתוֹ 16(27) וֹאָם: הנותות <mark>עד</mark> הַמַּקָּדָּ **口X1**:20 כשלה 1:21 היה: אחזתו הַכּהָן ההוא ישוב עשׂר ַבַּכוֹר ፲**ጵ**:26 גַרַה הרא: ואם חמשתו איש ובהמה הרא

30:All the tithe of the land, of the seed of the land, [or] of the fruit of the tree, is the LORD's: it is holy to the LORD.

31:If a man will redeem anything of his tithe, he shall add the fifth part of it thereto.

32:All the tithe of the herd or the flock, whatever passes under the rod, the tenth one shall be holy to the LORD.

33:He shall not differentiate between good or bad, neither shall he change it: and if he change it at all, then both it and that for which it is changed shall be holy; it shall not be redeemed.

34:These are the commandments, which the LORD commanded Moshe for the children of Yisrael at Mount Sinai.

צִּשֶּׁר יִחְרֵם מִזְרַהָּאָדָם לְא יִפְּדָה מֻוֹת יוּמְת: יַּחְרֵם מִזְרַע הָאָרֶץ מִיּבְרִי הָעֵץ לֵיהוָה הְוּא

אַעשׁר הָאָרֶץ מִיּבָע הָאָרֶץ מִיּבְעוֹ לִיִּאָל אָישׁ מִמְּעַשְּׂרְוֹ חֲמִשִׁיתוֹ

מְּחַר עָלְיוּ: שֵּׁבְּי וְּבְּלִרבּעְשַׂר בָּקַר וְצֹאן כִּל אֲשֶׁר־יִעֲבֹר יְמִירָנוֹ שֵּׁבֶּע הְעֲשִׁירִי יְהְיִה־קּדֶשׁ לִיהוְה: בּּלְּא יִבַקֶּר יְמִירֶנוּ וְהִיִּה־הְּוּא לִי יִמְירֶנוּ וְיִבְיִּתְרֹ יְמִירֶנוּ וְיְהִיִּה־הְּוּא לִי יִמִירֶנוּ וְיִאָיִה־הְּוּא לִי יִנְיִבְנִי וְלִיא יִמִירֶנוּ וְיִמְירְנוּ וְיִבְּיִּתְּי וְלִיא יִמִירֶנוּ וְיִאִירְנוּ וְיִבְּיִּתְי וְלִיא יִמִירֶנוּ וְיִאְבַרְי יִמִירֶנוּ וְיִמִירְנוּ וְיִּבְיִּתְּי וְלִיא יִמִירֶנּוּ וְיִאְם־הָמֵר יִמִירֶנּוּ וְהְיִה־הְּוֹּא אֲשֶׁר יִמִירְנוּ וְיִיְּבְיִי וְלִיא יִמִירֶנּוּ וְיִיְבְּבִּי יִשְׂרָאֵל בְּבָּי סִינְי:

הַכֹּהֵן אַתֶּר באָן אָם אָת

בָשֶקל ָיה<u>ֶי</u>ה ־בָּכוֹר אָשֶׁר־יִבֻבְּו יַשְׁמֶל: **X**:26 יהֶיה אתו אָלש אָם־שֶׂה שור :או הַּטְּמֵאָה בַּבָּהֵמְה ָוֹאָם לַיהנָה איש בַּל־חֵרֶם יַחַרִם אַחָזָתוֹ לא וּבְהֵמְה וּמִשְּׂבֵה ליהוָה: הרא קֹדֶשׁ־ בַּל־חֵרֶם -7<u>2</u>:29 מות יוּמָתיּ הרא רָגִץ מִוָרַע אָישׁ וּאָם־גָּאָל וָצֹאן בַּלַר ָבְ<u>יִ</u>עִשִּׁירִי יַלִיהנָה: ַיְהֵיֶּה־ יִמִירֶנוּ וָאָם־הָמֶר לא ּיגָאֵל: יהֶנה־קֶדֶשׁ אַלֶּה. אָת־משָה אֶל־בָּנֵי יִשְׂרָאֵל

ואם משרה אווותו יקריש

איש כיהוה והיה ערכך כפי זרעו שערים בוזמשים שקל כסף אם משבת שלהו כערכך יקום ואם אוזר ווזשב כו הכהן את הכסף על פי השנים הנותרת עד שנת היבכ ונגרע מערכך ואם צאכ יצאל את השרה המקריש אתו ויסף וזמשית כסף ערכך עכליו וקם כו ואם כא יגאכל את השדה בכר את השרה כאיש אוור כא יגאכ עוד והיה השרה בצאתו ביבל קרש כיהוה כשרה הוזרם כלכהן תהיה אוזותו ואם את שדה מקבתו אשר כא בשרה אוזותו יקריש כיהוה ווזשב כו הכהן את מכסת הערכך עד שבת היבכ ובתן את הערכך ביום ההוא קדש כיהוה בשבת ישוב השדה כאשר קנהו מאתו כאשר כו אוזדת

הארץ וככל ערכך יהיה בשקכ הקדש עשרים גרה יהיה השקכ" אך בכור אשר יבכר כיהוה בבהבה כא יקדיש איש אתו אם שור אם שה כליהוה הוא ואם בבהמה השמאה ופרה בערכך ויסף וזמשתו עכייו ואם כא יגאכ וגמכר בערכך אך ככל זורם אשר יוורם איש כיהוה מככל אשר כו מאדם ובהמה ומשדה אוזותו כא ימכר וכא יגאכ ככל זזרם קדש קדשים הוא כיהוה ככל זזרם אשר יוזרם מן האדם כא יפדה מות מעשר הארץ מזרע הארץ מפרי העץ כיהוה הוא קדש כיהוה ואם גאכ יגאכ איש ממעשרו זזמשיתו יסף עכליו וככל בעש"ר בקר וצאן ככל אשר יעבר תוזת השבט העשירי יהיה כדש כיהוה כא יבכר בין שוב כרע וכא יבירגו ואם המר ימירגו והיה הוא ותמורתו יהיה קדש כא יגאכ אכה המצות אשר צוה יהוה את משה אל בני ישראל בהר סיני